

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Νοέμβριος 2013

αρ. φύλλου 153

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΤΑΡΡΕΕΙ

Ο Μολώχ του μνημονίου φαίνεται ότι ετοιμάζεται να καταβροχθίσει άλλη μια κυβέρνησή του. Η φθορά της κυβέρνησης Σαμαρά είναι εμφανής και οι τριγμοί στη συμμαχία ΝΔ-ΠΑΣΟΚ αισθητοί. Ο τρίτος εταίρος εγκατέλειψε νωρίτερα το σκάφος, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θα αποφύγει το μοιραίο.

Οι δυνάμεις της ανωμαλίας σε πιο ενεργό ρόλο

Οι ξένοι προστάτες δυσκολεύονται να ελέγξουν τις πολιτικές εξελίξεις, γι' αυτό αναβαθμίζουν περαιτέρω τον πολιτικό ρόλο των κύκλων της ανωμαλίας. Μετά το μαχαιροβγάλτη της γειτονιάς στο Κερατσίνι έδρασαν οι επαγγελματίες δολοφόνοι στο Ν. Ηράκλειο. Έδρασαν την ίδια μέρα που, λίγες ώρες νωρίτερα, δημιουργήθηκε τεράστιο πολιτικό θέμα με τις αποκαλύψεις σχετικά με τις τηλεφωνικές παρακολουθήσεις υπουργών και την απόπειρα δολοφονίας του Καραμανλή.

Ο πόλεμος μεταξύ των ξένων δυναστών μαίνεται, στην προσπάθειά τους ν' αρπάξει ο καθένας το μεγαλύτερο δυνατό μερίδιο από τον πλούτο του ελληνικού λαού, αλλά αυτό δεν τους εμποδίζει να συμφωνούν και να συνεργάζονται, για να διαιωνίζεται το καθεστώς κατοχής στην πατρίδα μας. Στόχοι τους είναι να λειτουργούν οι πολίτες και
(συνέχεια στη σελ. 2)

ΤΗΝ ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΑΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΜΑΣ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ

Οι Γερμανοί, σύμφωνα με έκθεση της BUNDESBANK, που δημοσιοποιήθηκε την άνοιξη του 2013, θεωρούν ότι το ποσοστό ιδιοκατοίκησης είναι πολύ υψηλό στην Ισπανία (83%), στην Ιταλία (70%) και στην Ελλάδα, όπου από την πρώτη στιγμή τους έκανε μεγάλη εντύπωση το υψηλό ποσοστό ιδιωτικής ακίνητης περιουσίας, με ιδιοκατοίκηση 84,6%, όταν μόνο το 44,2% των Γερμανών διαθέτουν ιδιόκτητη κατοικία. Δεν τους έκανε εντύπωση, όμως, και δεν το κατέγραψαν ότι, αντιθέτως προς τους Γερμανούς και ιδίως αυτούς που συνέταξαν την έκθεση, οι Έλληνες ζουν στην ανέχεια και την ανασφάλεια και ότι το ιδιόκτητο σπίτι, καρπός πολύχρονης εργασίας, είναι μια παρηγοριά στην κατάσταση που βρίσκονται. Δεν κατανοούν, επίσης, τη συναισθηματική σχέση που μπορεί να έχει ο Έλληνας με το σπίτι του και το χωράφι του, ιδίως εάν έχει περιέλθει σ' αυτόν από γενιά σε γενιά.

Προφανής στόχος τους είναι να ελέγξουν και να πάρουν στην κατοχή τους ένα μεγάλο αριθμό ακινήτων στη Νότια Ευρώπη. Στην Ελλάδα θέλουν να πληξούν ταυτόχρονα και την πρωτογενή παραγωγή, όση τουλάχιστον απέμεινε από τις πολιτικές
(συνέχεια στη σελ. 5)

Οικονομική Εξόρμηση του ΑΣΚΕ

Η Σύνοδος του ΑΣΚΕ (2/11/13) αποφάσισε να πραγματοποιηθεί Οικονομική Εξόρμηση του κόμματος στο χρονικό διάστημα από 1 Δεκεμβρίου μέχρι 15 Ιανουαρίου. Το ΑΣΚΕ είναι γνωστό ότι δεν έχει ούτε θέλει να έχει καμιά άλλη χρηματοδότηση εκτός από τις συνδρομές των μελών και των φίλων του. Κανείς μας δεν είναι εύπορος, όλοι υποφέρουμε από τις μειώσεις μισθών και συντάξεων, τις απολύσεις, τα λουκέτα, τις περικοπές κοινωνικών παροχών και την ακρίβεια.

Στόχος της Εξόρμησης είναι να συγκεντρώσουμε τα χρήματα για τη **συμμετοχή στις ευρωεκλογές**. Όλοι γνωρίζουν ότι στις εκλογές το ΑΣΚΕ ξοδεύει τα λιγότερα χρήματα απ' όλα τα κόμματα, δηλ.

τα εντελώς αναγκαία (παράβολο, τυπογραφείο, μεταφορά ψηφοδελτίων). Καλούνται, λοιπόν, τα μέλη και οι φίλοι **το αργότερο μέχρι τις 15 Ιανουαρίου** να δώσουν τη συνδρομή τους, γιατί με βάση το αποτέλεσμα της Εξόρμησης θ' αποφασιστεί η συμμετοχή μας ή όχι. Η οποιαδήποτε συνδρομή έχει σημασία, όσο μικρή κι αν είναι. Πιστεύουμε ότι, παρά τις οικονομικές δυσκολίες, η τεκμηριωμένη πρόταση του ΑΣΚΕ για αποχώρηση από την Ε.Ε. θ' ακουστεί στις ευρωεκλογές. Τα χρήματα που συγκεντρώσαμε την άνοιξη του 2013 (και που δεν ήσαν αρκετά για τη συμμετοχή μας στις εθνικές εκλογές) είχαμε συμφωνήσει όλοι να τα κρατήσουμε και αποτελούν μια σημαντική αφετηρία.

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΤΑΡΠΕΕΙ (συνέχεια από τη σελ. 1)

οι βουλευτές σε συνθήκες τρομοκρατίας, ώστε ν' αποδέχονται παθητικά τις εντολές της τρόικας, που διαβιβάζονται μέσω των πειθήνιων κυβερνήσεων, και να δημιουργήσουν κατάλληλο κλίμα, που να δικαιολογεί περιορισμούς στα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα. Με παρούσα και ισχυρή πολιτική δύναμη τη «Χρυσή Αυγή», με παρόν και το αντίπαλο δέος των λεγόμενων «αντιεξουσιαστών», δια πάσαν χρήσιν.

Ο ελληνικός λαός, όμως, έχει αψηφήσει πολλές φορές εκβιασμούς και απειλές και, τελικά, θ' αντιδράσει και τώρα στα σχέδια των δυναστών.

Οι παλινωδίες του Α. Σαμαρά

Μέχρι και τις αρχές Οκτωβρίου ο Α. Σαμαράς φαινόταν ότι θα διεκδικήσει με πολλές πιθανότητες επιτυχίας την επανεκλογή του, στηριζόμενος α) στη θριαμβολογία του για τη «διάλυση της Χρυσής Αυγής», β) στο «αντάρτικο» που σήκωσε εναντίον της τρόικας (όχι άλλα μέτρα), γ) στην αναμενόμενη βελτίωση της στάσης του Βερολίνου μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου (κούρεμα χρέους). Θα μπορούσε έτσι να στηρίζει τις θεωρίες του για success story και να προκηρύξει εκλογές, εξουδετερώνοντας και το ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου με το σκάνδαλο των υποβρυχίων.

Στην προσπάθειά του αυτή είχε την υποστήριξη των Αμερικανών, στην προστασία των οποίων φαίνεται ότι επανέκαμψε. Σε όλη τη διάρκεια των μνημονίων οι Αμερικανοί άφησαν τους Γερμανούς ν' αλωνίζουν στην Ελλάδα, αλλά τώρα θέλουν ν' αυξήσουν την επιρροή τους και, στα πλαίσια αυτά, τα ΜΜΕ προετοίμαζαν την αντικατάσταση του υποτελούς στους Γερμανούς Στουρνάρα.

Τίποτα απ' αυτά δεν του βγήκε του Α. Σαμαρά. Ο κόσμος μετά από τις 2-3 πρώτες μέρες έπαψε να ενδιαφέρεται για τα πολύωρα σίριαλ των καναλιών με τη Χ.Α., η τρόικα παρέμεινε αυστηρή στις απαιτήσεις της (Τόμσεν: «Μη λέτε εκεί έξω ότι δεν θα πάρετε μέτρα, γιατί απλά θα τα πάρετε», 8/11/2013 «Ελευθεροτυπία») και η Μέρκελ δε συζητάει καν για άλλο κούρεμα. Οι Αμερικανοί διαπίστωσαν ότι ο Σαμαράς δε διασώζεται και αναζητούν εναλλακτικές λύσεις για τα συμφέροντά τους. Ο Σαμαράς έμεινε ξεκρέμαστος και, στην απόγνωσή του, επανήλθε στην προστασία της Γερμανίας και στη συμμαχία του με το Βενιζέλο, τον οποίο κάλυψε τόσο για το σκάνδαλο των υποβρυχίων όσο και για τις περίφημες λίστες Λαγκάρντ, Λιχτενστάιν κ.λπ.

Αναστάτωση στη Ν.Δ.

Η κάλυψη στο Βενιζέλο ξεσήκωσε θύελλα στο εσωτερικό της Ν.Δ., με πρωτοστατούντες τους

πολυάριθμους καραμανλικούς, που από καιρό ήσαν δυσαρεστημένοι, φλερτάριζαν με το ΣΥΡΙΖΑ κι έψαχναν την ευκαιρία να διαφοροποιηθούν ανοιχτά. Τους βοήθησε και ο Σαμαράς με τις ανιστόρητες θεωρίες για τα «δύο άκρα», με τις οποίες φυσικά εξέφρασαν ανοιχτά τις διαφωνίες τους. Ο Πρ. Παυλόπουλος υποστηρίζει δημοσίως ότι τόσο ο Ενιαίος Φόρος Ακινήτων (ΕΝΦΑ), που εισηγείται ο Στουρνάρας, όσο και η παράταση του χαρατσιού, που συζητείται εναλλακτικά, είναι αντισυνταγματικά. Στο ίδιο μήκος κύματος και ο Άρης Σπηλιωτόπουλος («η υπερφορολόγηση σημαίνει μορφή δήμευσης ή ακόμη και αμφισβήτηση του δικαιώματος στην ιδιοκτησία»), που επιπλέον «στολίζει» τους «χαρτογιακάδες γραφειοκράτες των Βρυξελλών» (Επενδυτής 9/11/13). Πίσω από τους καραμανλικούς βρήκαν την ευκαιρία να τρέξουν και οι ντορικοί, που τόσον καιρό είχαν λουφάζει. Ο Αβραμόπουλος, που παίζει το δικό του (αγγλοαμερικάνικο) παιχνίδι, εμμέσως πλην σαφώς, διαφώνησε με την κάλυψη που προσέφερε ο Σαμαράς στο Βενιζέλο για το σκάνδαλο των υποβρυχίων. Εναντίον του προτεινόμενου Ενιαίου Φόρου Ακινήτων, για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους, τάχθηκαν 74 βουλευτές της Ν.Δ., δηλ. η πλειοψηφία της Κοινοβουλευτικής Ομάδας! Προηγουμένως η κυβέρνηση δεν τόλμησε να πάει στη Βουλή το νόμο για τους πλειστηριασμούς της πρώτης κατοικίας, γιατί οι βουλευτές (επίσης για ψηφοθηρικούς λόγους) προειδοποίησαν ότι δεν πρόκειται να περάσει!

Μπροστά σε ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις:

Με τα δεδομένα αυτά από τα μέσα Οκτωβρίου άρχισε να γίνεται πολλή συζήτηση στα πολιτικά παρασκήνια για ανατροπή της κυβέρνησης Σαμαρά και μάλιστα σύντομα. Μια ψηφοφορία στη Βουλή για ένα μείζον πολιτικό θέμα θα μπορούσε να σημάνει το τέλος. Και μετά;

Ένα σενάριο προβλέπει εκλογές και σπρώξιμο του Τσίπρα στην πρωθυπουργία, χωρίς απόλυτη πλειοψηφία, ώστε να «δικαιολογούνται» οι μικρότερες ή μεγαλύτερες αποκλίσεις από τις προεκλογικές διακηρύξεις. Είναι ένα σενάριο που δε θα το προτιμούσαν οι Αμερικανοί, αφού θα «έκαιγαν» σε ελάχιστο χρονικό διάστημα μια επένδυση με την οποία σχεδίαζαν να πορευτούν για μακρό χρόνο. Θα το χρησιμοποιήσουν σε έσχατη ανάγκη.

Ένα δεύτερο σενάριο είναι ο σχηματισμός κυβέρνησης από την παρούσα Βουλή, με προφανείς δυσκολίες κι αυτό, αφού πρέπει να προηγηθεί διάσπαση της Ν.Δ. Το σενάριο αυτό προτιμούν

ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, που φοβούνται εκλογικό καταποντισμό. Μια τέτοια κυβέρνηση προβλέπεται να στηριχθεί από την πλειοψηφία των βουλευτών ενός ευρέος φάσματος, που ξεκινά από τη Ν.Δ. και καταλήγει στο ΣΥΡΙΖΑ. Το όνομα του πρωθυπουργού παραμένει επτασφράγιστο, παρότι ακούγεται το όνομα του Αβραμόπουλου. Λογικότερο θα ήταν να επιλεγεί άτομο που δε θα έχει φθαρεί με πολυετή συμμετοχή στο πολιτικό προσκήνιο.

Οι δυσκολίες και των δύο εγχειρημάτων, οι δολοφονίες στο Ν. Ηράκλειο και η πρόταση μομφής μάλλον οδηγούν σε αναβολή των εξελίξεων και παράταση της κυβέρνησης Σαμαρά, εφ' όσον δεν υπάρξει κοινοβουλευτικό «ατύχημα». Ο κόμπος, όμως, θα φτάσει στο χτένι στις ευρωεκλογές, οπότε μια δεινή ήττα των κυβερνητικών κομμάτων θα καταστήσει ανέφικτη την παραμονή του Σαμαρά. Γι' αυτό συζητείται και το σενάριο των τριπλών εκλογών το Μάιο.

Αδιέξοδο στο ΠΑΣΟΚ

Το ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου παρασύρει στη φθορά του τη σύμμαχο Ν.Δ. και (σε μικρότερο βαθμό) παρασύρεται από τη δική της φθορά. Απέφυγε (προς το παρόν) τις πρόωρες εκλογές, που θα σήμαιναν (με τους όρους που προαναφέραμε) ίσως και τον αποκλεισμό του από την επόμενη Βουλή, σίγουρα το πολιτικό τέλος του αρχηγού του. Αυτό, όμως, το «πλήρωσε» με τη νέα προγραμματική συμφωνία που συνυπέγραψε με το Σαμαρά, που τον δεσμεύει σε μια αλληλοϋποστήριξη. Πώς, λοιπόν, θα μπορούσε να συμμετάσχει στο σενάριο ανατροπής του Σαμαρά και δημιουργίας άλλης κυβέρνησης από την παρούσα Βουλή; Αν δε συμμετάσχει, το κόμμα θα διαλυθεί, γιατί θα πάψει να υπάρχει ο μοναδικός λόγος που κρατάει τα εναπομείναντα στελέχη και μέλη του: η νομή της εξουσίας. Ακόμη κι αν όλ' αυτά ξεπεραστούν, πώς θα κατέβει αυτόνομα στις ευρωεκλογές; Ποιο θα είναι το ποσοστό του; Κι αν προσπαθήσει να κρύψει τη γύμνια του με εκλογική συμμαχία, με ποιους θα συνεργαστεί και ποιους όρους θα του επιβάλουν αυτοί;

Την ίδια στιγμή το πολιτικό πτώμα του Σημίτη ανασύρεται από τα καθεστωτικά ΜΜΕ, για να μας «συμβουλευει» περί του πρακτέου, λες και ενδιαφέρεται κανείς για τις συμβουλές του. Το θράσος του επιτρέπει να ομιλεί, χωρίς να απολογείται για την καταστροφή που προκάλεσαν στη χώρα οι κυβερνήσεις του και την απύθμενη διαφθορά τους.

Όσο για το Γιωργάκη, ταξιδεύει ευχαριστημένος στο εξωτερικό, αφού έκανε ό,τι τον διέταξε η his master's voice, χωρίς να έχει μπει (ακόμη) φυλακή. Εντός ΠΑΣΟΚ οι δικοί του «75» (Καρχιμάκης

κ.λπ.) διαμαρτύρονται για τη φοροδιαφυγή των πλουσίων και τη συνεργασία με τη δεξιά!!

Υπό διάλυση και η ΔΗΜΑΡ:

Η ΔΗΜΑΡ δημιουργήθηκε για να διευκολυνθεί η συμμετοχή των μελών της στη νομή της πασοκικής εξουσίας και των κοινοτικών κονδυλίων. Αμέσως μετά τις δύο εκλογές του 2012, που έδειξαν καταβύθιση του ΠΑΣΟΚ, δυσκολία επιβίωσης της ΔΗΜΑΡ και εκτόξευση του ΣΥΡΙΖΑ, ένα μεγάλο κομμάτι άρχισε να επανακάμπτει στο ΣΥΡΙΖΑ. Οι υπόλοιποι έγιναν ο τρίτος συνεταίρος της κυβέρνησης Σαμαρά. Με τη διαφαινόμενη φθορά της κυβέρνησης Σαμαρά ο Φ. Κουβέλης αποφάσισε να αποχωρήσει, για ν' αποφύγει την εκλογική του εξαφάνιση. Μια ισχυρή μειοψηφία, όμως, διαφώνησε με την αποχώρηση, σύμφωνα με την αρχή «κάλλιο πέντε και στο χέρι ...».

Επειδή στη δημοκρατία, όσο κακοποιημένη κι αν είναι, κάποτε έρχεται και η ώρα των εκλογών, η αυτόνομη συμμετοχή της ΔΗΜΑΡ πιθανότατα θα σημάνει τον αποκλεισμό της από τη Βουλή. Γι' αυτό κάποιοι βιάστηκαν να συγκροτήσουν την κίνηση των 58, με σκοπό την εκλογική συνεργασία ΔΗΜΑΡ και ΠΑΣΟΚ. Αλλά ποιος θα έχει το πάνω χέρι σ' αυτήν;

Τώρα, κατά πόσο μπορεί να ενδιαφέρουν όλα τα παραπάνω ένα λαό που υποφέρει από τις απολύσεις, τα λουκέτα, την ανεργία, την κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους, τις μειώσεις μισθών και συντάξεων είναι μια άλλη ιστορία.

Γεύση εξουσίας από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ

Στο ΣΥΡΙΖΑ οι αντιθέσεις πολλαπλασιάζονται και οξύνονται. Ένας από τους στόχους της πρότασης μομφής ήταν και η εξασθένιση των φωνών διαμαρτυρίας. Δεν είναι μόνο οι αντιρρήσεις του Αριστερού Ρεύματος για τη συμμετοχή στο ευρώ και την Ε.Ε., οι αντιρρήσεις του Μ. Γλέζου και η δημοσιότητα που πήραν, η ανησυχία για τη σταδιακή μεταλλαγή θέσεων (π.χ. από το «όχι πάση θυσία ευρώ» πέρασε στο «ευρώ οπωσδήποτε»), είναι κυρίως η δυσaráσκεια που γενικεύεται για την ηγετική ομάδα, που λειτουργεί πλέον όλο και πιο συγκεντρωτικά, αγνοώντας την Κοινοβουλευτική Ομάδα και τα κομματικά όργανα. Αυτό έγινε στο ζήτημα της διακοπής της κρατικής χρηματοδότησης της «Χρυσής Αυγής», όπου ο ΣΥΡΙΖΑ συνέπλευσε με την αντισυνταγματική πρόταση της κυβέρνησης, αντιθέτως προς τους ΑΝΕΛ και το ΚΚΕ, που ψήφισαν «παρών». Το ίδιο συνέβη και με την υποψηφιότητα Τσίπρα για την προεδρία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στο εσωτερικό του κόμματος, ακόμη και στα κεντρικά του όργανα ακούγονται σκληρές κριτικές →

για «προσωποκεντρικό κόμμα», «αφομοίωση των οργάνων του κόμματος από το προεδρικό περιβάλλον» κ.λπ.

Αντιλαμβάνεται κανείς με ποιο τρόπο θα συμπεριφερθεί η ηγετική ομάδα εάν και όταν θα κληθεί ο ΣΥΡΙΖΑ να κυβερνήσει, οπότε και θα διαθέτει την επιπλέον ισχύ που θα της δίνουν το Σύνταγμα, οι νόμοι και ο κρατικός μηχανισμός.

[Για τους ΑΝΕΛ και το ΚΚΕ δεν έχουμε να προσθέσουμε κάτι σε όσα γράψαμε στα προηγούμενα φύλλα μας.]

Ο απελευθερωτικός αγώνας και το ΑΣΚΕ

Όπως πολλές φορές έχουμε εξηγήσει (βλ. και άρθρο στο «Παρόν» 3/11 /13, που δημοσιεύεται σ' αυτό το φύλλο της «Ε»), κανείς δεν έχει το δικαίωμα ν' αδιαφορεί για την ενίσχυση του ναζισμού στην Ελλάδα ούτε για τη διαιώνιση των μνημονίων. Το ΑΣΚΕ, όμως, πιστεύει ότι τα φαινόμενα αυτά δεν είναι αυτοφυή, αλλά φυσικές και αναγκαίες συνέπειες της βαθιάς εξάρτησης της πατρίδας μας, που έχει πάρει πλέον τη μορφή Ξένης Κατοχής. Τα φαινόμενα αυτά και πολλά άλλα, επομένως, δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστούν εάν δεν ενταχθούν σε μια συνολική προσπάθεια Εθνικής και Κοινωνικής Απελευθέρωσης. Με αυτή την αντίληψη μαζί με τη «Χριστιανική Δημοκρατία» και άλλους φίλους απευθυνθήκαμε σε πλήθος φορέων και προσώπων και τους προτείναμε τη συμμετοχή τους σε μια κοινή προσπάθεια. Οι περισσότεροι δεν ανταποκρίθηκαν, είτε παραμένοντας αδρανείς, είτε επιλέγοντας εύκολες λύσεις (συμμετοχή στο ΣΥΡΙΖΑ κ.λπ.). Η Κίνησή μας πραγματοποίησε και 3 εκδηλώσεις.

Δυστυχώς το καλοκαίρι η Χ.Δ. απέστειλε επιστολή προς όλους τους αντιμνημονιακούς φορείς (μεταξύ αυτών και το ΑΣΚΕ), με την οποία προβάλλεται ως προτεραιότητα ο αγώνας κατά του μνημονίου, προτείνεται η συνεργασία όλων των αντιμνημονιακών δυνάμεων για το σχηματισμό κυβέρνησης Εθνικής Σωτηρίας, η οποία σε πρώτη φάση να επιδιώξει την απαλλαγή από τα μνημόνια εντός ευρώ και Ε.Ε. Το ΑΣΚΕ, φυσικά, δεν αποδέχθηκε την πρόταση και, παρότι ο πρόεδρος της Χ.Δ. Μ. Μηλιαράκης πρότεινε σε δημόσια ομιλία του στις 19/10/2013 να συνεχιστούν οι κοινές εκδηλώσεις, η Εκτελεστική Επιτροπή του ΑΣΚΕ αποφάσισε να παγώσει τις δραστηριότητες της Κίνησης και (χωρίς, βεβαίως, να διαταράξουμε τις φιλικές σχέσεις με τη Χ.Δ.) να κινηθούμε αυτόνομα στους προσεχείς μήνες, με μεσοπρόθεσμο στόχο τη συμμετοχή στις ευρωεκλογές του Μαΐου 2014.

Η απόφαση αυτή της Εκτελεστικής Επιτροπής επικυρώθηκε από τη Σύνοδο του ΑΣΚΕ, που

πραγματοποιήθηκε στις 2/11/13. Η συμμετοχή στις ευρωεκλογές δεν τίθεται ως αυτοσκοπός, αλλά έχει στόχο να συμβάλει στην ανάδειξη της ανάγκης απελευθέρωσης της χώρας, προϋπόθεση της οποίας είναι η αποχώρηση από την Ε.Ε. και το ευρώ της. Στην προσπάθειά μας αυτή επιζητούμε τη συνεργασία με φίλους που συμφωνούν με την ανάγκη αυτή, κάποιοι από τους οποίους θα μπορούσαν να συμμετέχουν και στο ψηφοδέλτιο του ΑΣΚΕ ως συνεργαζόμενοι. Προϋπόθεση για τη συμμετοχή μας στις ευρωεκλογές είναι η επιτυχία της οικονομικής εξόρμησης που πραγματοποιεί το ΑΣΚΕ από 1 Δεκεμβρίου μέχρι 15 Ιανουαρίου.

Είναι μνημονιακή υποχρέωση..!

«Η απομάκρυνση των 1349 διοικητικών υπαλλήλων (από τα Πανεπιστήμια) είναι μνημονιακή υποχρέωση και δεν μπορεί να γίνει κάτι διαφορετικό», ήταν η μόνη απάντηση του Υπουργείου Παιδείας στη συζήτηση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με τις αιτήσεις των Πανεπιστημιακών Αρχών και του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του Πανεπιστημίου Αθηνών για ακύρωση της απόφασης των Υπουργείων Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Παιδείας ως αντισυνταγματικής και (ως εκ τούτου) παράνομης.

«Μνημονιακή υποχρέωση», λοιπόν, χωρίς καμιά άλλη εξήγηση και δικαιολογία, για όλες τις χιλιάδες απολύσεις και διαθεσιμότητες ανθρώπων που η πολιτεία, έστω και κακώς πολλές φορές, η ίδια διόρισε. Πέρα από την αντισυνταγματικότητα και παρανομία υπάρχει το μέγα, το μοναδικό θέμα της ύπαρξης ανθρώπων που με διάφορους τρόπους ρίχνονται στα τάρταρα και, μάλιστα, μέσα σε συνθήκες απόλυτου χάους στη χώρα μας, που δημιούργησαν το ΔΝΤ (δηλ. οι ΗΠΑ) και η Ε.Ε. (δηλ. η Γερμανία), μέσω των εδώ οργάνων τους, που τους ονομάζουν Έλληνες πολιτικούς, κυβερνητικούς (τώρα) και μη (!). Πού θα βρουν δουλειά αυτοί οι άνθρωποι, για να ζήσουν τις οικογένειές τους, όταν η ανεργία καλπάζει;

Θα είναι τιτάνιο, πράγματι, το έργο που νομοτελειακά θα ακολουθήσει, μετά το σάρωμα των επίορκων, που οδήγησαν τη χώρα μας στον παρανοϊκό εφιάλτη που ζούμε σήμερα. Μοναδική προϋπόθεση η συνειδητοποίηση εκ μέρους των Ελλήνων πολιτών ποιοι είναι πραγματικά αυτοί που μας «κυβερνούν» κι αυτοί που ετοιμάζονται να συνεχίσουν αυτό το «έργο», που τους ανέθεσαν όσοι τους ανέδειξαν και τους στηρίζουν με όλα τα μέσα που διαθέτουν και μέσα στη χώρα μας.

Τιτάνιο, αλλά θα έλθει!

καταστροφής της, που επιβάλλει η Ε.Ε., με τη συνδρομή των εγχώριων υποτακτικών τους, αφού ήδη έχουν βάλει χέρι στη δημόσια περιουσία με το διαβόητο ΤΑΙΠΕΔ.

Εργαλείο για την επίτευξη του στόχου τους είναι ο νέος φόρος ακίνητης περιουσίας (ΕΝΦΑ), που «εκπόνησε» ο δικός τους, αυτός που έχουν τοποθετήσει ως υπουργό οικονομικών της Ελλάδας. Αυτός που παίρνει λεφτά από λογαριασμούς συνταξιούχων. Αυτός που θέλει να κατάσχει ακίνητα, για να πληρώνονται οι υπέρμετροι φόροι, που έχει επιβάλει η νέα κατοχή, ενώ ετοιμάζουν και κατασχέσεις κατοικιών για λογαριασμό των τραπεζών. Κατά τ' άλλα ο πρωθυπουργός ασχολείται μόνο με το νέο όραμά του, δηλ. το πανελλαδικό Wi-Fi, με το οποίο φαντάζεται πως θα γιάνει τα βάσανα του ελληνικού λαού, που προκαλεί η κατοχική κυβέρνηση του. Μωραίνει Κύριος...

Ο νέος φόρος ουσιαστικά δημεύει την ακίνητη περιουσία, που έχει ήδη απαξιωθεί με τα αλλεπάλληλα χαράτσια και τη δραματική μείωση των εισοδημάτων, με συνέπεια τη μηδενική σχεδόν ζήτηση των ακινήτων. Ο νέος φόρος αντικαθιστά και διαιωνίζει πλέον το χαράτσι του Βενιζέλου (έκτατο τέλος το βάφτισαν), που έβαλε στους λογαριασμούς της ΔΕΗ και ήταν τόσο «προσωρινό» που διανύει ήδη τον 3^ο χρόνο εφαρμογής του. Το χαράτσι αυτό στοίχισε σε χιλιάδες συνανθρώπους μας τη διακοπή ηλεκτρικού ρεύματος και στη ΔΕΗ μεγάλες ζημιές από απλήρωτους λογαριασμούς. Έχουν την πρόθεση, μάλιστα, να μειώσουν στο ελάχιστο ή και να μηδενίσουν το φόρο μεταβίβασης ακινήτων, για να μην πληρώσουν ούτε αυτόν οι ξένοι που θ' αγοράσουν τις ελληνικές περιουσίες.

Η φορολόγηση γίνεται με αντικειμενικές αξίες του 2008, ενώ σήμερα οι πραγματικές μόλις που φθάνουν το 30%-50% των αντικειμενικών. Η Ε.Ε δεν επιτρέπει την αναπροσαρμογή τους, παρότι το μνημόνιο που μας υπαγόρευσε το Μάρτιο του 2012, επί συγκυβέρνησης Παπαδήμου, όριζε αλλαγή αντικειμενικών αξιών τον Ιούνιο του 2012. Ο Όλι Ρεν, σε απάντηση ερώτησης του ευρωβουλευτή Θόδωρου Σκυλακάκη, όρισε τότε θα μας το επιτρέψει: «Οι ελληνικές αρχές συνεχίζουν τις εργασίες επί της τυπικής διαδικασίας για την αναθεώρηση της αντικειμενικής αξίας των ακινήτων, ώστε να εναρμονιστούν καλύτερα με τις τιμές της αγοράς. Η τυπική αυτή διαδικασία θα ισχύει για τους σκοπούς της φορολογίας ακινήτων για το οικονομικό έτος 2016». Τι χρειάζεται κάποιος μη κακοπροαίρετος για να πεισθεί ότι έχει επιβληθεί Κατοχή στην πατρίδα μας. Όχι βέβαια ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ, που

αρνούνται πεισματικά ότι έχουμε Κατοχή.

Με το νέο γερμανόπνευστο νόμο φορολογούνται πιο πολύ οι εκτάσεις με παραγωγικές καλλιέργειες, με στόχο την απαξιώσή τους, ώστε να εγκαταλειφθεί και η εναπομείνασα ελληνική γεωργική παραγωγή και να υποκατασταθεί με εισαγωγές. Ήθελαν να φορολογήσουν ακόμη και τις στάβες και τα μαντριά!

Εκτός από τους αγρότες και τους μικροϊδιοκτήτες, όμως, θίγονται και τμήματα της μεγαλοαστικής ακίνητης περιουσίας. Θίγονται στυλοβάτες του καθεστώτος, που αντιλαμβάνονται ότι ούτε αυτοί έχουν πλέον ασυλία από τους Γερμανούς, που τα θέλουν όλα δικά τους. Γι' αυτό έχουν «εξεγερθεί» κατά του Στουρνάρα οι βουλευτές της συγκυβέρνησης, που κινδυνεύουν να χάσουν τα παραδοσιακά τους εκλογικά ερείσματα στους αγρότες και τις οικονομικές και άλλες ενισχύσεις των μεγαλοαστών. «Αντισυνταγματικός είναι ο Ενιαίος Φόρος Ακινήτων όσο και η διατήρηση του χαράτσιού για ένα έτος», δηλώνει ο Προκόπης Παυλόπουλος.

Όλ' αυτά προκαλούν ανασφάλεια στη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, που είναι πλέον ανίκανοι να ελέγξουν τις πολιτικές εξελίξεις, παρά τη βοήθεια των καθεστωτικών ΜΜΕ. Ελπίζουμε ότι τα σχέδιά τους θ' αποτύχουν, επειδή, πλέον, όλες οι κοινωνικές τάξεις είναι αντίθετες σ' αυτή τη λαίλαπα, που επιβάλλει η Νέα Κατοχή.

Η... ευγενής δραστηριότητα του κ. Καρχιμάκη

Την 1/11/13 πραγματοποιήθηκε αιφνίδια εισαγγελική έφοδος στο σπίτι και στο γραφείο του εμπίστου του Γιωργάκη (και των Αμερικανών, φυσικά) Μιχ. Καρχιμάκη, πρώην υπουργού, βουλευτή και Γ.Γ. του ΠΑΣΟΚ. Βρέθηκαν απόρρητα έγγραφα της ΕΥΠ της περιόδου 2005-07, τα οποία μόνο στον τότε πρωθυπουργό Κ. Καραμανλή έπρεπε να είχαν δοθεί. Τα έγγραφα σχετίζονται με τις τηλεφωνικές υποκλοπές και το σχέδιο δολοφονίας του τότε πρωθυπουργού, δύο υποθέσεις που έχουν ενοποιηθεί, γιατί έχει αποδειχθεί ότι εντάσσονται σε μια ενιαία επιχείρηση, που καθοδηγήθηκε από το ίδιο άτομο, ξένο υπήκοο, που παρέμεινε στην Ελλάδα από το 1997 μέχρι το 2010.

Ο καθένας αντιλαμβάνεται ότι ανέκυψε τεράστιο πολιτικό θέμα, που όμως χάθηκε από τα ΜΜΕ, γιατί το απόγευμα της ίδιας μέρας έγιναν οι δολοφονίες στο Ν. Ηράκλειο. Τα ΜΜΕ συνέχισαν να αγνοούν το θέμα, παρότι ο Καρχιμάκης έχει κληθεί από τον ανακριτή σε απολογία. Σημειώνουμε ότι εδώ και πολύ καιρό ο ανακριτής έχει ζητήσει τη δικαστική συνδρομή των ΗΠΑ, οι οποίες μέχρι τώρα δεν έχουν καν απαντήσει στο αίτημα!

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΛΥΣΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΠΡΟΩΘΕΙ ΚΑΙ Ο ΦΟΥΧΤΕΛ

Η μεθοδική προσπάθεια προσέγγισης δημάρχων και περιφερειάρχων από τον υφυπουργό εργασίας της Γερμανίας και κοιμισάριο της Μέρκελ στην Ελλάδα Φούχτελ, δυστυχώς, αποδίδει καρπούς. Τους υποσχέθηκε χρηματοδότηση από τα 14,5 δισ. ευρώ του ΕΣΠΑ 2014-2020 για διάφορα έργα (ύδρευση, απορρίμματα κ.λπ.) με Γερμανούς εργολάβους, βεβαίως, κι εκμεταλλεύτηκε τις μωροφιλοδοξίες τους. Από το 2010 αλώνιζε όλη την επικράτεια κι έβρισκε τους «πρόθυμους» δημάρχους, που θα εντάσσονταν στα σχέδιά του.

Το διήμερο 22-23 Οκτωβρίου 60 Έλληνες δήμαρχοι, 3 περιφερειάρχες (Σγουρός, Τατούλης και Μαχαιρίδης) και πολλοί δημοτικοί παράγοντες συμμετείχαν στην 4η Ελληνογερμανική Συνέλευση Δημάρχων, που διεξήχθη (όχι στην Ελλάδα, αλλά) στη Νυρεμβέργη. Στη δημοσιότητα δε δόθηκαν όλα τα ονόματα, εκτός από κάποιες περιπτώσεις, που πρωτοστατούν στα σχέδια του Φούχτελ, όπως του Μπουτάρη και του Μπακογιάννη. Όλοι αυτοί συνοδεύονταν από τους υπουργούς Μιχελάκη και Τσαφτάρη, εκπροσώπους υπουργείων και υπηρεσιών, αλλά και από τρία μέλη του Αναπτυξιακού Τομέα του ΣΥΡΙΖΑ (κατά τ' άλλα κατηγορεί τους μερκελιστές!), όπως μετέδωσε η Ντόιτσε Βέλλε. Μάλιστα στις 6 Οκτωβρίου, με στόχο την προετοιμασία της Συνέλευσης, είχε προηγηθεί μυστική συνάντηση στο γραφείο του Υπουργού Εσωτερικών, με θέμα «το μέλλον της

τοπικής αυτοδιοίκησης» και ομιλητές τον Φούχτελ και τον Ασκούνη (δήμαρχο Καλλιθέας και πρόεδρο της ΚΕΔΕ).

Φαίνεται ότι η Ελληνογερμανική Συνέλευση περιλαμβάνεται στη συμφωνία με τίτλο «Ελληνογερμανική Εταιρική Σχέση», που δεν πέρασε ποτέ από το Κοινοβούλιο, δεν είναι γνωστή στον ελληνικό λαό, γιατί δε δόθηκε στη δημοσιότητα, εκτός από κάποια μέρη της. Υπογράφηκε στις 5 Μαρτίου του 2010, δύο μήνες πριν από το 1^ο μνημόνιο, ανάμεσα στη Μέρκελ και τον Γ. Παπανδρέου. «Δικός μας στόχος είναι να υλοποιήσουμε την συμφωνία της καγκελαρίου Μέρκελ για ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και να δώσουμε καθοριστικό ρόλο στους δημάρχους και τους περιφερειάρχες», δήλωσε ο Φούχτελ, επισκεπτόμενος τον «πρόθυμο» Τατούλη.

Αποκαλύπτεται, έτσι, το γερμανικό σχέδιο, που έχει στόχο την απ' ευθείας γερμανική επιρροή στις περιφέρειες και στους μεγάλους δήμους, με την αφαίρεση εξουσιών από τη κεντρική κυβέρνηση. Αυτό, αν ποτέ συμβεί, θ' ανοίξει το δρόμο του διαμελισμού και της διάλυσης της χώρας, που πολλοί επιδιώκουν. Ελπίζουμε ότι ο πατριωτισμός της μεγάλης πλειοψηφίας των στελεχών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα επικρατήσει της μωροφιλοδοξίας και της υποτέλειας και θ' αποτρέψει τα γερμανικά σχέδια. Πρώτο βήμα η αποκάλυψη των «προθύμων».

Η αλλαγή στάσης του ΣΥΡΙΖΑ για τον ΤΑΡ!

Μετά από καθυστέρηση αρκετών μηνών ο ΣΥΡΙΖΑ, με ερώτηση βουλευτών του προς την κυβέρνηση, επιτέθηκε στη συμφωνία Αζερμπαϊτζάν-Ελλάδας-Τουρκίας-Αλβανίας-Ιταλίας για τον (δυτικών συμφερόντων) αγωγό ΤΑΡ, που θα μετέφερε αζέρικο φυσικό αέριο στην Κεντρική και Δυτική Ευρώπη.

Τα ερωτηματικά ανακύπτουν, γιατί, όταν ανακοινώθηκε η συμφωνία για τον ΤΑΡ, ο εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ για την Ανάπτυξη κ. Σταθάκης δήλωσε ότι **«επί της αρχής είναι μια θετική εξέλιξη»** (βλ. «Ε» αρ. φ. 151, Ιούλιος 2013). Από τότε μέχρι τώρα δεν ανακοινώθηκε κάτι πιο συγκεκριμένο, που να δικαιολογεί την αλλαγή στάσης. Θυμίζουμε ότι για τον (ρωσικών συμφερόντων) αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε αρνητικά για ... οικολογικούς λόγους, παρότι ο αγωγός αυτός θα ήταν πολύ μικρότερου μήκους από τον ΤΑΡ και θα επέφερε πολύ μικρότερη περιβαλλοντική επιβάρυνση. Τι συνέβη, λοιπόν,

και ο ΣΥΡΙΖΑ άλλαξε στάση;

Μήπως οι Αμερικανοί έπαψαν πλέον να ενδιαφέρονται για τον ΤΑΡ, αφού διαπίστωσαν ότι η οικονομική του απόδοση είναι αμφίβολη, κι έτσι η ηγετική ομάδα βρήκε ευκαιρία να εμφανιστεί ότι εναντιώνεται στους Αμερικανούς, χωρίς κόστος; Μήπως η ηγετική ομάδα ανησύχησε από κάποιες ενδείξεις ότι οι Αμερικανοί θα επιδιώξουν επανεκλογή Σαμαρά και θέλησε να τους ασκήσει κάποια πίεση; Μήπως, αντιθέτως, οι Αμερικανοί, για να στηρίξουν τον κ. Τσίπρα, του «επιτρέπουν» να διαφωνεί, με δεδομένο ότι ως κυβέρνηση θα «ξεχάσει» τις διαφωνίες, όπως ο Α. Παπανδρέου; Ή, μήπως, (κι αυτή θα είναι η ευχάριστη εκδοχή) ο ΣΥΡΙΖΑ, υπό την πίεση των φορέων της Βόρειας Ελλάδας, ακόμη και των οπαδών και των μελών του, αναγκάστηκε ν' αλλάξει στάση; Ή, μήπως, ισχύουν συνδυαστικά κάποια από τα παραπάνω;

Η απάντηση δε θ' αργήσει να δοθεί και θα είναι σημαντική για να ερμηνεύσουμε και να προβλέψουμε γενικότερες εξελίξεις.

ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ ΠΩΣ Η «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ»:

Δε θα επαναλάβουμε τα χιλιοειπωμένα, που καλύπτουν την ουσία. Απαιτείται περισσή αφέλεια για να πιστεύει κανείς ότι η εκλογική και δημοσκοπική εκτόξευση της Χ.Α. ήταν επίτευγμα του (κάθε άλλο παρά χαρισματικού) στελεχικού της δυναμικού ή αποτέλεσμα «ανοχής» του συστήματος. Ακόμη και ως 0,29% μέχρι το 2009 η Χ.Α. ενισχυόταν οικονομικά από αυτούς τους οποίους (υποτίθεται ότι) πολέμουσε. Δεν είναι σύμπτωση ότι η εκτόξευση συνέβη συγχρόνως με την επιβολή των μνημονίων. Η κάνουλα τότε μεγάλωσε και πάσης φύσεως μηχανισμοί ετέθησαν στην υπηρεσία των νεοναζί. Έβαλαν στο στόμα των ανθρωποειδών τα αυτονόητα, δηλ. την καταγγελία του πολιτικού συστήματος και της διαφθοράς, την αντίθεση στα μνημόνια, την υπεράσπιση της εθνικής μας κυριαρχίας, την αντίθεση στην εισβολή των λαθρομεταναστών. Σκοπός τους να δημιουργήσουν σύγχυση σε δημοκρατικούς πολίτες, ώστε να μην υποστηρίζουν τα αυτονόητα, μόνο και μόνο για να μην ταυτίζονται με τους χρυσαυγίτες. Και οδήγησαν εκατοντάδες χιλιάδες άλλους, εξοργισμένους πολίτες, στην εγκληματική (ενισχυτική του συστήματος) επιλογή της υπερψήφισης των νεοναζί. Η καθεστωτική αριστερά (ΣΥΡΙΖΑ, ΚΚΕ) περιορίζεται στην καταγγελία των μνημονίων, εθελοτυφλεί μπροστά στα άλλα δύο μείζονα προβλήματα και αδυνατεί να εκφράσει αυτόν τον κόσμο.

Όταν τα ξένα κέντρα που έχουν επιβάλει καθεστώς κατοχής στη χώρα μας άρχισαν να αισθάνονται ότι δεν μπορούν να ελέγξουν τη λαϊκή οργή, τότε αναβάθμισαν περαιτέρω την εγκληματική δράση της Χ.Α., η οποία πέρασε πλέον στο πρώτο πλάνο του πολιτικού σκηνικού. **Δημιούργησαν ένα νέο τεράστιο πρόβλημα μέσα στην κοινωνία, για να μεταθέσουν την αντίθεση**, να μην αναζητούν οι πολίτες τις αιτίες και τους υπεύθυνους της σημερινής μας κατάστασης (με πρώτη και κύρια την ένταξη και παραμονή μας στην ΕΟΚ/Ε.Ε.), αλλά τον τρόπο αντιμετώπισης του νεοναζισμού. Οι υπεύθυνοι, δηλ. **κόμματα, συστημικά ΜΜΕ, πανεπιστημιακοί και λοιποί διαμορφωτές της κοινής γνώμης, να μην είναι πλέον στη θέση του κατηγορούμενου στην οποία είχαν περιέλθει, αλλά με τη «σωστή» πλευρά.** Και στο βάθος εκλογές.

Αφού κατάφεραν να μας φτάσουν μέχρις εδώ, οφείλουμε να στρατευτούμε στην αντιμετώπισή του νεοναζισμού, κυρίως ανατρέποντας το σύστημα που τον δημιούργησε και τον χρησιμοποιεί. Οφείλουμε να μην παρασυρθούμε σε αντεκδικήσεις, να

περιφρουρούμε ενωμένοι (επιτέλους) τους χώρους μας από κάθε εγκληματική δραστηριότητα (και των ξένων), να μην ανεχόμαστε ομάδες που συμπληρώνουν το ρόλο της ακροδεξιάς ως αντίπαλο δέος και που συγκροτήθηκαν από τα ίδια κέντρα.

Βεβαίως η πολιτεία οφείλει να τιμωρεί άμεσα και παραδειγματικά κάθε εγκληματική πράξη (μένει ν' αποδειχθεί μέχρι πού μπορεί και μέχρι πού θέλει να φτάσει), όμως η Χ.Α., ως κόμμα, δεν πρέπει να τεθεί εκτός νόμου (ομολογία πολιτικής ανικανότητας), αλλά να απομονωθεί πολιτικά, αποκαλύπτοντας την υποκρισία της:

Α) Οι χρυσαυγίτες παριστάνουν τους πατριώτες κι έχουν το θράσος ν' ανεμίζουν την ελληνική σημαία, ενώ είναι θαυμαστές των γερμανοντυμένων της Κατοχής 1941-44 και των χουντικών, που παρέδωσαν το 37% της Κύπρου στους Τούρκους. Εάν τους επιτρέψουμε, είναι έτοιμοι να παίζουν έναν αντίστοιχο προδοτικό ρόλο σήμερα στη Θράκη ή την Αθήνα ή αλλού.

Β) Μπροστά στις κάμερες εγκληματούν κατά μεταναστών, υποκρίνονται ότι επιδιώκουν την απομάκρυνσή τους, ενώ μεγάλος αριθμός μελών τους είναι μετανάστες, ενώ (ως άνθρωποι του υποκόσμου) χρησιμοποιούν κυρίως μετανάστες για τις δουλειές τους, ενώ δίνουν ρουχισμό, τσιγάρα κ.λπ. (που συγκέντρωσαν δήθεν για άπορους Έλληνες) σε μετανάστες μικροπωλητές, παίρνοντας ποσοστό από τις πωλήσεις!

Κυρίως πρέπει ν' ανατραπεί η πολιτική που τροφοδοτεί τη Χ.Α. (ή όποιο υποκατάστατό της) από ένα μέτωπο για την εθνική και κοινωνική απελευθέρωση μας, προϋπόθεση της οποίας είναι η αποχώρηση από την Ε.Ε. και το ευρώ της, η απαλλαγή από τα μνημόνια και την εξαθλίωση που προκαλούν, η εθνικοποίηση του δημόσιου πλούτου που χαρίζεται στα αρπακτικά, η κάθαρση του δημόσιου βίου, η προάσπιση της εθνικής ακεραιότητας και ο επαναπατρισμός των εκατομμυρίων λαθρομεταναστών (εξαιρούνται, βεβαίως, οι πολιτικοί πρόσφυγες). Έστω και τώρα ο καθένας χωριστά και όλοι μαζί ας αναλάβουμε τις ευθύνες μας. [Δημοσιεύτηκε στο «Παρόν»]

Γιατί ξέγασαν το Βενιζέλο:

Πολύς λόγος έγινε εσχάτως για τις «περίεργες» αποκαλύψεις του Θ. Πάγκαλου για τις ελληνικές παρακολουθήσεις τηλεφώνων των Αμερικανών πρέσβων σε Αθήνα-Αγκυρα(!), όπως και για τις σχέσεις Καρχιμάκη με ΕΥΠ και έμμεσα(;) με απόπειρες κατά Καραμανλή. Κουβέντα καμιά όμως για την ομολογία του ίδιου του Βενιζέλου ότι έχει στο γραφείο του τα αμυντικά σχέδια της Ελλάδας!!

Τι συμβαίνει επιτέλους;

Ο Σαμαράς και τα δύο «άκρα»

Τι ήταν πάλι αυτό που είπε στο ινστιτούτο «Πίτερστον» (όπου συρρέουν οι γνωστοί προσκαλούμενοι της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ και του Νταβός);

Ισχυρίστηκε ο Α. Σαμαράς ότι «τελείωσε» με το ένα άκρο των πολιτικών δυνάμεων της Ελλάδας και τώρα θα επιτεθεί και στο άλλο, αυτούς που αντιτίθενται στην Ε.Ε. και στο ΝΑΤΟ!!

Αν καταλάβαμε καλά, όσοι είναι κατά της συμμετοχής της Ελλάδας στην Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ για το Σαμαρά είναι ισοδύναμοι «εγκληματίες» με τη «Χρυσή Αυγή»!

Μήπως, όμως, παρεξήγησε το απόσπασμα της «Συνταγματικής Συνθήκης» της Ε.Ε. (η οποία, φυσικά, πουθενά δεν ισχύει), που ψελλίζει ότι δεν μπορεί να συμμετέχει σε ευρωπαϊκό κόμμα ένα εθνικό κόμμα που αντιτίθεται στην Ε.Ε.; Τότε ακόμη χειρότερα!

Η εμπιστοσύνη προς την Ε.Ε.

Όταν η ίδια η Ε.Ε. αναγνωρίζει ότι οι λαοί των κρατών μελών δεν την εμπιστεύονται, οι «δικοί μας» πολιτικοί εξακολουθούν να αναμασούν τα περί μονόδρομου.

Σύμφωνα με το ευρωβαρόμετρο, μεταξύ 2004 και 2012 ο αριθμός των πολιτών που **δεν** εμπιστεύονται την Ε.Ε. έχει αυξηθεί στη Μ. Βρετανία από 47% σε 75%, στην Πολωνία από 27% σε 46%, στη Γερμανία από 42% σε 61%, στη Γαλλία από 40% σε 56%, στην Ιταλία από 27% σε 62% και στην Ισπανία από 27% σε 72%! Το «Βήμα» της 3/11/13, που αναφέρει τα στοιχεία, αποφεύγει να γράψει τα ποσοστά για την Ελλάδα.

Η άρση της εμπιστοσύνης των λαών προς την Ε.Ε. δεν οδηγεί πάντοτε τους πολίτες προς μια προοδευτική-απελευθερωτική κατεύθυνση. Ειδικά σ' αυτή τη φάση έχουν καταφέρει να οδηγήσουν μεγάλο μέρος από τους εξοργισμένους πολίτες προς ακροδεξιά ή λαϊκιστικά κόμματα. Το φαινόμενο αυτό ας προβληματίσει τους δημοκρατικούς πολίτες. Πάντως, έστω κι έτσι, έγινε το πρώτο βήμα.

Η Ε.Ε., η κ. Δαμανάκη και οι τούνες

Η τούνα (ο τόνος) είναι ένα μεγαλόσωμο (εκατοντάδων κιλών) ψάρι, μεγάλης εμπορικής αξίας, που υπάρχει σε αφθονία στις ελληνικές θάλασσες και μέχρι το 1998 ήταν ένα σημαντικό εξαγωγίμο προϊόν της πατρίδας μας, με μεγάλη ζήτηση στις αγορές της Ιαπωνίας (φτιάχνουν το σουσί), του Καναδά κ.λπ. Μέχρι το 1998 η Ελλάδα ήταν η δεύτερη χώρα της Ευρώπης σε εξαγωγές τούνας, με τα έσοδα μόνο από την Ιαπωνία να ξεπερνούν τα 10 εκατομμύρια δολάρια ετησίως.

Το Νοέμβριο του 1998 στο Βίγκο της Ισπανίας

ορίστηκαν οι ποσοστώσεις στις χώρες μέλη της Ε.Ε. για την αλίευση της τούνας. Στην Ελλάδα επιβλήθηκε ποσόστωση 1,77% (επί συνόλου 26.000 τόνων αλιευμάτων της Μεσογείου), η μικρότερη σε χώρα μέλος, στην Ισπανία 35%, που δεν το καλύπτει ποτέ, στη Γαλλία 37%, στην Ιταλία 20%! Το 2007 η Μάλτα αλίευσε 355 τόνους και η Ελλάδα 287! Στο Βίγκο η Ελλάδα δεν παραβρέθηκε (κυβέρνηση Σημίτη!), παρότι είχε προσκληθεί!

Το αποτέλεσμα είναι οι Τούρκοι να ψαρεύουν τούνες στο Αιγαίο σχεδόν χωρίς ανταγωνισμό και κάποιοι Έλληνες ψαράδες να τις ψαρεύουν παράνομα, να τις πουλούν παράνομα (και αφορολόγητα, βεβαίως) σε εμπόρους στην Τουρκία (ανάμεσα στους εμπόρους και Έλληνες, που έχουν εγκατασταθεί εκεί γι' αυτό το σκοπό) και στη συνέχεια η Τουρκία να τις εξάγει στην Ιαπωνία ως τουρκικές! Όλ' αυτά συμβαίνουν όταν επίτροπος Αλιείας της Ε.Ε. είναι η (διαβόητη, πλέον) Μ. Δαμανάκη, διορισμένη από τον αλήστου μνήμης Γιωργάκη.

Από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ οι επίτροποι της Ε.Ε. είναι υποχρεωμένοι να λειτουργούν «υπερεθνικά» και να μην ευνοούν τη χώρα από την οποία προέρχονται. Στην πράξη όλοι λειτουργούν υπέρ της Γερμανίας και των άλλων πλουσιών χωρών και σε βάρος των φτωχότερων και ιδίως της Ελλάδας. Ακόμη κι όταν (ή ιδίως όταν;) ο επίτροπος προέρχεται από την Ελλάδα!

Το ΑΚΕΛ, ο ΔΗΣΥ και η διαφθορά

Το ... κομμουνιστικό ΑΚΕΛ ως κυβέρνηση (2008-2013) έκανε απαράδεκτες και πρωτοφανείς υποχωρήσεις προς τους Τούρκους. Ένα τέτοιο κόμμα είναι φυσικό να είναι βουτηγμένο στη ρουσφετολογία και τη διαφθορά.

Πρόσφατα αποκαλύφθηκε ότι η κυβέρνηση Χριστόφια επέτρεψε παράνομα τη μεταβίβαση ακινήτου που ανήκε σε τουρκοκύπριο στον πρόεδρο του ποδοσφαιρικού σωματείου «Αλκή», που ανήκει στο ΑΚΕΛ, έναντι 1,5 εκατομμυρίου ευρώ, ο οποίος αμέσως μετά το πούλησε στο Ταμείο Συντάξεων της κρατικής εταιρείας τηλεπικοινωνιών (Cyta) έναντι 24 εκατομμυρίων ευρώ! Κέρδος 22,5 εκατομμύρια ευρώ! Από αυτά μόνο 234.000 ευρώ πήγαν επισήμως στα ταμεία του κόμματος και πολλά άλλα σε μίζες συνδικαλιστών και μελών του Δ.Σ. της Cyta. Διερευνώνται καταγγελίες για μίζες και σε υψηλόβαθμα στελέχη του ΑΚΕΛ, δύο από τα οποία έχουν ήδη συλληφθεί.

Η ηγεσία του άλλου μειοδοτικού κόμματος, του ΔΗΣΥ του Ν. Αναστασιάδη, δεν πρόλαβε να πάρει την εξουσία και στενός συγγενής του Προέδρου φυγάδευσε τεράστια χρηματικά ποσά στο εξωτερικό την παραμονή της κατάρρευσης των τραπεζών!

Αντιναζιστικός, αντιμνημονιακός ή απελευθερωτικός αγώνας;

Του
**ΝΙΚΟΥ
ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΥ**
Μέλους της Εκτελεστικής
Επιτροπής του Αγωνιστικού
Σοσιαλιστικού Κόμματος
Ελλάδας (ΑΣΚΕ)

Υπενθυμίζουμε ότι η ΧΑ (και τα συναφή) είναι δημιούργημα ειδικού σκοπού αυτών που μας επέβαλαν τη νέα Κατοχή, οι οποίοι δήθεν ανησυχούν για έναν κίνδυνο που οι ίδιοι κατασκεύασαν και συντηρούν. Η νεοναζι κ. Μέρκελ με την παρέα της (ΕΕ και ΔΝΤ, δηλαδή ΗΠΑ) ανησυχούν για τη γιγάντωση του παλιοναζι κ. Μιχαλολιάκου! Όσοι, λοιπόν, σήμερα στην Ελλάδα ανάγουν την αντιμετώπιση του ναζισμού σε ζήτημα αιχμής, απλώς αφήνουν περίπου ανενόχλητη τη νέα Κατοχή. Όσοι «χτυπούν» τη ΧΑ με τους δικούς της τρόπους, περιφρονώντας Σύνταγμα και νόμους (διακοπή χρηματοδότησης, «δεν απαντώ σε ερωτήσεις και επερωτήσεις της ΧΑ» κ.λπ.) αποδιαιρώνουν μεν τις οργανώσεις της, δεν μετακινούν όμως τους ψηφοφόρους της. Πολύ περισσότερο αφού δεν εκλείπουν τα αίτια που τη γιγάντωσαν (Μνημόνια, λαθρομετανάστες, διαφθορά και απαξίωση πολιτικών κ.λπ.). Βεβαίως στη δημοκρατική Ελλάδα κάθε εγκληματική πράξη πρέπει να τιμωρείται ταχύτατα και παραδειγματικά, αλλά το φρόνημα δεν διώκεται! Το οποιοδήποτε φρόνημα!

Μήπως, τότε, προέχει ο αγώνας εναντίον του Μνημονίου «και μετά βλέπουμε»; Ή, μήπως, είναι όλοι ίδιοι (μνημονιακοί και αντιμνημονιακοί), όπως ισχυρίζεται το ΚΚΕ; Ούτε το ένα ούτε το άλλο. Το ΑΣΚΕ, που δεν μπόρεσε για οικονομικούς λόγους να πάρει μέρος στις προηγούμενες εκλογές, κάλεσε τους φίλους του να ψηφίσουν τα αντιμνημονιακά κόμματα. Προειδοποίησε, όμως (και σήμερα προειδοποιεί), ότι **κατάργηση των Μνημονίων εντός ΕΕ και ευρώ (όπως διακηρύσσουν ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ) είναι αδύνατη**, ότι η επικράτηση αντιμνημονιακών πολιτικών δυνάμεων δεν σημαίνει υποχρεωτικά μια ευοίωνη εξέλιξη.

Υφείλουμε να επαναλάβουμε ότι (κατά τη γνώμη μας και μακάρι να διαψευστούμε) η ηγετική ομάδα που έχει επιβληθεί στον ΣΥΡΙΖΑ ακολουθεί την πολιτική κύκλων του Δημοκρατικού Κόμματος των ΗΠΑ, που εκφράζονται από τον Ομπάμα. Το Μνημόνιο δεν ήρθε εξ ουρανού, αλλά ως αποτέλεσμα της βαθιάς εξάρτησης της πατρίδας μας, που γίνεται όλο και πιο καταστροφική και από το 2010 παίρνει τη μορφή Κατοχής με τα Μνημόνια. Ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ αρνούνται ότι σήμερα έχουμε Κατοχή!

Μια επικράτηση αντιμνημονιακών πολιτικών δυνάμεων μπορεί να δημιουργήσει μια δυναμική απελευθέρωσης, εφόσον υπάρξει ένα ισχυρό λαϊκό κίνημα και, ειδικότερα, ένα κίνημα εθνικής και κοινωνικής απελευθέρωσης, στο οποίο θα προσχωρούν συνεχώς δυνάμεις απ' όλο το πολιτικό φάσμα, κυρίως το αντιμνημονιακό. Στην αντίθετη περίπτωση, μια αντιμνημονιακή κυβέρνηση εντός ΕΕ και ευρώ δεν θα μπορέσει (και πιθανότατα δεν θα θελήσει καν) να πάρει κανένα φιλολαϊκό μέτρο. Θα το απαγορεύουν οι δανειστές, που θα εκβιάζουν ότι δεν θα δώσουν την επόμενη δόση, την οποία πάντοτε θα χρειαζόμαστε, εφόσον δεν αποχωρούμε από την ΕΕ και το ευρώ, γιατί θα παραμένει σφιχτή η θηλιά του χρέους. Τότε η αντιμνημονιακή κυβέρνηση θα φθαρεί ταχύτατα και θα εμφανιστούν δικαιωμένοι οι μνημονιακοί, που θα μπορούν να ισχυρίζονται ότι «πάνω που ολοκληρώναμε το πρόγραμμα σταθεροποίησης και θ' αρχίζαμε την ανάπτυξη, ήρθε ο Τσίπρας και τα διέλυσε όλα!»! Που σημαίνει άλλα πολλά χρόνια Κατοχής!

Άρα η ελληνική κοινωνία σήμερα δεν έχει ανάγκη από ένα αντιμνημονιακό μέτωπο. Άλλωστε, τώρα πια ακόμη κι αυτοί που ψηφισαν τα Μνημόνια (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΛΑΟΣ) δηλώνουν αντιμνημονιακοί. Αυτό που σε κάθε περίπτωση απαιτείται είναι **ένα ισχυρό κίνημα εθνικής και κοινωνικής απελευθέρωσης**, το οποίο, ακόμη κι αν δεν μπορέσει άμεσα να διεκδικήσει την εξουσία, θα μπορέσει να επηρεάσει τις εξελίξεις.

Αλλά περί αυτού, όσοι πιστοί, θα τα ξαναπούμε.

ΠΑΡΟΝ 3/11/13

Ελληνικός πολιτισμός και «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση»

Της

ΠΟΠΗΣ ΜΠΙΝΙΚΟΥ

Δασκάλας, Μέλους της Εκτελεστικής
Επιτροπής του Αγώνα του Σοσιαλιστικού
Κόμματος Ελλάδας (ΑΣΚΕ)

Η σχολική χρονιά ξεκίνησε (σε κάποια πανεπιστήμια δεν ξεκίνησε ακόμη) με μια μεγάλη κινητοποίηση της εκπαιδευτικής κοινότητας και των τριών βαθμίδων, που αμύνεται για να μην καταρρεύσει και διαλυθεί, υπό την πίεση της «τρίοικας» (ΗΠΑ και ΕΕ) και των εντοπίων υποτελών της. Ας θυμηθούμε και ας σχολιάσουμε.

Κάθε κοινωνία μέσω της παιδείας προσπαθεί να διαμορφώνει τους πολίτες της έτσι όπως οραμάτιζεται. Στην Ελλάδα η μόρφωση ως αυτοσκοπός είναι ιδιαίτερο στοιχείο του πολιτισμού μας. Πρόσβαση στην πανεπιστημιακή μόρφωση μπορούσαν να έχουν και παιδιά χαμηλότερων κοινωνικο-οικονομικών στρωμάτων (αν και δεν ανταγωνίζονταν επί ίσοις όροις), άρα είχαν και πρόσβαση σε όλα τα πολιτιστικά αγαθά και δυνατότητα για κοινωνική ανέλιξη. Αυτή η **ιδιαιτερότητα της Ελλάδας, ο δημοκρατικός χαρακτήρας της εκπαίδευσης**, ήταν πάντοτε πολύ ενοχλητική στις άρχουσες ελίτ της Κεντροδυτικής Ευρώπης, ιδιαίτερα της Γερμανίας, όπου η εκπαίδευση είναι καθαρά ταξική, όπου τα παιδιά των εργατών δεν διανοούνται ότι μπορούν να αλλάξουν κοινωνική τάξη και από το δημοτικό σχολείο είχε αποκλειστεί η εισαγωγή τους στα πανεπιστήμια.

Όταν η Γερμανία θεώρησε ότι ήρθε το πλήρωμα του χρόνου για να επιχειρήσει και πάλι την κατάκτηση της Ευρώπης, μέσω της ΕΟΚ / ΕΕ αυτήν τη φορά, όταν απέκτησε τη δυνατότητα να υπαγορεύει σε κάθε υπουργό της ελληνικής κυβέρνησης την πολιτική που οφείλει να ακολουθήσει, σχεδίασε και υλοποιεί την αντικατάσταση του υπερήφανου και πολιτισμένου ελληνικού λαού από νέες γενιές, που θα της προσφέρουν ημιμαθές, υπερεξειδικευμένο, ευέλικτο και εύκολα αναλώσιμο εργατικό δυναμικό, χωρίς ταυτότητα και συνείδηση. Η αλλαγή του χαρακτήρα της εκπαίδευσης αποτελεί προϋπόθεση για την αλλοτρίωση του λαού. Εξάλλου, ο αρχιερέας της Νέας Τάξης Χένρι Κίσινγκερ, χρόνια πριν, έθεσε τον στόχο: «Ο ελληνικός λαός είναι ατίθασος και γι' αυτό πρέπει να τον πλήξουμε βαθιά στις πολιτιστικές του ρίζες... τη γλώσσα, τη θρησκεία, τα πνευματικά και ιστορικά του αποθέματα... ώστε να μη μας παρενοχλεί...». Το σχέδιο είχε ήδη μπει σε εφαρμογή γύρω στο 1980. **Τώρα απλώς οι διαδικασίες επιταχύνονται.** Επιστρατεύονται όλοι.

«Γ...ώ την τέχνη σας, τη χώρα σας και τον πολιτισμό σας», έγραψαν στον τοίχο Πνευματικού Κέντρου κάποιοι που πλασάρονται ως «αναρχικοί» ή «αντιεξουσιαστές». Από κοντά και το «αντίπαλον δέος», οι Χρυσαιγίτες, με τον (μη) πολιτισμό που εκπέμπουν. Και με την εγκληματική συμπεριφορά τους και οι δύο. Μαζί και η αθλιότητα των συστημικών ΜΜΕ. Τρόποι για την αλλαγή του χαρακτήρα της εκπαίδευσης είναι ο κατακερματισμός των αντικειμένων και η υπερεξειδίκευση. Ποτέ άλλοτε δεν είχαμε στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα τόσο πρόσβαση σε πληροφορίες και τέτοια έλλειψη μόρφωσης. Αποθρώνεται ο ατομικισμός και εκλείπουν ο ανθρωπισμός και η αλληλεγγύη, η εθνική και κοινωνική συνείδηση. Ο βαθμός επιρροής του σχολείου μειώνεται. Έχουμε σχολεία πολλών τύπων - ταχυτήτων, υποχρηματοδότηση, εξευτελιστικούς μισθούς, αύξηση ωραρίου, αξιολόγηση που δεν αποσκοπεί σε βελτίωση αλλά απλώς σε κατατρομοκράτηση, απολύσεις μονίμων καθηγητών και αντικατάστασή τους από ωρομίσθιους (τρομαγμένους και πειθήνιους), και ο κατάλογος δεν έχει τέλος. Οι εύποροι μαθητές οδηγούνται στην ιδιωτική εκπαίδευση και οι οικονομικά αδύναμοι απλώς στο πουθενά. Η παιδεία και ο πολιτισμός ενός λαού είναι η αφετηρία του, η Ιστορία του και η δυνατότητά του να αντιλαμβάνεται τον εαυτό του, να κατανοεί τον άλλο, να αλλάζει, να προοδεύει. Η εθνική και κοινωνική μας απελευθέρωση, όρος για την επιβίωσή μας, περιέχει την ανόρθωση και τον αναπροσανατολισμό της παιδείας.